

РЕШЕНИЕ

№ 19599

гр. София, 20.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 22.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **11173** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр.чл. 124 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Н. М. Ч., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Ю. И., срещу Заповед № ДН-00-15/02.10.2025г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“/ИА“АА“/, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение на длъжност началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ - С. към Главна дирекция „Автомобилна инспекция“ при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, на основание чл. 90, ал. 1, т. 5, чл. 97. ал. 1, във връзка с чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5, вр. чл. 21, ал. 1 и ал. 2, чл. 24, ал. 1. чл. 28. ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл), и чл. 2, т. 1, т. 3, и т. 6, чл. 5, ал. 1, чл. 6. ал. 1, чл. 17, ал. 1 и чл. 23 от Кодекса за поведение на служители в държавната администрация (КПСДА).

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят поддържа, че заповедта не е мотивирана и, че не са били налице фактическите основания за прекратяване на служебното му правоотношение. Твърди се, че жалбоподателят не е бил изслушан нито от дисциплинарния съвет, нито от наказващия орган и не му е предоставена възможност, нито е даден срок за писмени обяснения, както и да представи доказателства относно евентуално извършено от него нарушение на служебните му задължения. На следващо място, в нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗДСл заповедта не съдържа описание на извършените от служителя нарушения с дата, място и обстоятелства, при които са допуснати, не са посочени и доказателствата, които ги

установяват, както и служебните задължения, които са били виновно нарушени. При определяне на наказанието дисциплинарно наказващият орган е следвало да се съобрази с разпоредбата на чл. 91 от ЗДСл, което не е сторено. Твърди се, че в случая не е спазена приложимата процедура по чл. 333, ал. 1 от КТ, установена от липсата на предварително разрешение от инспекцията по труда, въпреки заболяването на жалбоподателя. В заключение се сочи, че на 06.10.2025г. жалбоподателят е бил в законно разрешен отпуск, а от 02.10.2025г. до 08.10.2025г. в болнични поради обостряне на основното му заболяване, поради което е бил в дома си, когато е извикан в Агенцията от изпълнителния директор, за да му бъде връчена обжалвана заповед. Моли се съда да отмени оспорената заповед и да присъди сторените по делото разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят и упълномощеният адвокат И. поддържат жалбата. Иска се отмяна на заповедта и се претендират разноски.

Ответникът - изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, в съдебно заседание, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

От административната преписка се установява и по делото не е спорно, че към датата на издаване на оспорената заповед жалбоподателят Н. М. Ч. заема длъжността началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ - С. към Главна дирекция „Автомобилна инспекция“ при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, ранг II младши.

По силата на Заповед № РД-01-722/02.10.2025г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ (ИААА) е образувано дисциплинарно дело срещу Н. М. Ч. - началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ - С.. След като с разгледал и обсъдил цитираните в доклад рег № 11-47- 8549/29.09.2025г. на главния директор на ГДАИ и доклад с рег № 11-01-8695/01.10.2025г. на заместник изпълнителния директор, факти и обстоятелства и изнесените в публичното пространство данни и материали, в условията на неотложност дисциплинарният съвет с счел, че са налице основания за налагане на дисциплинарно наказание, предвидено в чл. 90, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител „Уволнение“. Решението с обективизирано в Протокол, като за взетото решение от дисциплинарния съвет съм уведомен с доклад с рег. № 11-01-8695/1/02.10.2025г. на главния секретар на ИААА и председател на дисциплинарния съвет.

От съдържанието на оспорената заповед, както и от съдържанието на цитираните в нея доклади на заместник изпълнителния директор се установява, че причините за налагане на Н. М. Ч., на дисциплинарно наказание „уволнение“ са „медийни публикации (посочени са четири линка), относно действия на инспектори от Областен отдел „Автомобилна администрация“ - [населено място], изразяващи се в уронване на доброто име и престижа на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“. Касае се за инспекторите от Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С. - Б. Н. Б. и Г. М. Г., за които се разказва в оспорената заповед, като се сочи на кои конкретни дати и къде са изпълнявали служебни задължения („крайпътни технически проверки“), както и че „след приключване на работната смяна и връщането на територията на ООАА - С., [улица], Б. Н. Б. и Г. М. Г. са задържани от служители на МВР, като по случая е образувано досъдебно производство № ДП- 5133МИ11-5460/27.09.2025г. за извършено престъпление по чл. 301 от Наказателния кодекс“. Споменато е още, че на двамата служители са наложени дисциплинарни наказания „уволнение“.

Видно от изготвения протокол с дата 02.10.2025г., съветът е разгледал „поведението“ (бездействие), освен на Н. М. Ч., и на още двама служители на ръководни длъжности в изпълнителната агенция. В протокола обаче не се сочи и ответникът не представя доказателства

за изпълнение препоръката на чл. 96, ал. 2 ЗДСл „да изслуша при необходимост обясненията на държавния служител“. Дисциплинарния съвет след приключване на обсъждането и разглеждането на всички събрани и приобщени към дисциплинарната преписка факти и относими доказателства е предложил на гласуване решение по отношение на Н. М. Ч. - старши инспектор в Областен отдел „Автомобилна администрация“ - С., временно преназначен на длъжност началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ - С. към Главна дирекция „Автомобилна инспекция“ в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, за извършените виновно нарушения па служебната дисциплина и предвид обстоятелствата, при които са извършени, както и създадените предпоставки с оглед последиците от извършените нарушения, е налице основание за налагане на дисциплинарно наказание, предвидено в чл. 90, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител - „Уволнение“, за което са гласували „За“ 7 членове; „Против“ 0 членове.

На 02.10.2025г. от изпълнителният директор на ИА“АА“ е издадена оспорената Заповед № ДН-00-15, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение на длъжност началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ - С. към Главна дирекция „Автомобилна инспекция“ при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, на основание чл. 90, ал. 1, т. 5, чл. 97. ал. 1, във връзка с чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5, вр. чл. 21, ал. 1 и ал. 2, чл. 24, ал. 1. чл. 28. ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл), и чл. 2, т. 1, т. 3, и т. 6, чл. 5, ал. 1, чл. 6. ал. 1, чл. 17, ал. 1 и чл. 23 от Кодекса за поведение на служители в държавната администрация (КПСДА).

В заповедта е прието, че извършените дисциплинарни нарушения са тежки, но действията и бездействието на служителя водят до неефективен резултат от осъществената дейност. Резултатите от тази дейност са публични и обществено значими, поради което неточното и недоброръчително изпълнение на тази дейност, води до негативни последици - намаляване доверието на обществото в контролния орган и до понижаване авторитета на държавната служба и държавната институция.

Прието е, че нарушенията са извършени виновно, тъй като служителят е запознат със Закона за държавния служител, с Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, с Указанията за контролната и административнонаказателната дейности на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ и с длъжностната си характеристика, знаел е кои служебни задължения и нормативни разпоредби следва да спазва и съответно да не нарушава, какви са потенциалните вредни последици от това за авторитета на държавната служба и за доверието на обществото в институциите на изпълнителната власт, но ги е пренебрегнал.

Посочено е, че при определяне на вида и размера на наказанието са взети предвид предпоставките и тежестта на нарушенията, обстоятелствата при които то са извършени, както и последиците от тях, поради което е прието за съразмерно на всяко едно от извършените изключително тежки нарушения, налагането на дисциплинарно наказание „Уволнение“.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е връчена на 06.10.2025г. и оспорена с жалба от 17.10.2025г. – в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, вр. чл. 124, ал. 1 ЗДСл, от легитимирано по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните правни съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са

административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В случая оспорената заповед е издадена от компетентен орган - органа по назначаването - изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“. Разпоредбата на чл. 7, т. 13 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ урежда правомощието на Изпълнителния директор да назначава и освобождава държавните служители в агенцията.

Деянията, които съставляват дисциплинарни нарушения са конкретно определени с чл. 89, ал. 2 ЗДСл, съответно – виновното извършване на което и да е от тези деяния е основание за налагане наказание на държавния служител. В случая обвинението е за „неизпълнение на служебните задължения“ – чл. 89, ал. 2, т. 1 и за неспазване правилата на Кодекса за поведение на държавните служители – чл. 89, ал. 2, т. 5.

Административният орган, овластен да налага дисциплинарни наказания дължи да формулира ясно, категорично и конкретно обвинение срещу служителя, по такъв начин, че да обоснове извършване на вменяваното нарушение. Виновното неизпълнение на служебни задължения (умишлено и/или непредпазливо, осъществено посредством действия/бездействие), за което служителят може да носи дисциплинарна отговорност предполага, той да не е осъществил функциите си, определени с длъжностната характеристика или да е извършил неправомерни действия. Ясното и конкретно дефиниране на дисциплинарното обвинение за неизпълнение на служебни задължения изисква и конкретно посочване на неизпълнените задължения, така както са предвидени с длъжностната характеристика.

За процесния случай съдът приема, че дисциплинарното обвинение не е формулирано в съответствие с тези изисквания. В съдържанието на заповедта не са посочени конкретни деяния (действия/бездействие), осъществяващи от обективна и от субективна страна фактическия състав на вменените дисциплинарни нарушения. Не е дефинирано кои точно са извършените от жалбоподателя „действия в нарушение на разписаните за работа правила в Вътрешните правила за прилагане на антикорупционни процедури в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“; какви действия е дължал да извърши, така че да „осъществи необходимия контрол“; въз основа на какви обективни данни ответникът е преценил, че Н. М. Ч. е следвало, но не е извършвал непрекъснато наблюдение на осъществяваните процеси и дейности в ИААА, насочени към преглед, проверка, мониторинг и докладване, с цел превенция, противодействие и разкриване на корупция, корупционни практики, измами, нередности, злоупотреби, грешки и др.; какви конкретно „различни мероприятия“ не е разработил и приложил, респ. – какви указания е дължал за предприемане на своевременни ефективни мерки, с оглед идентифициране на причините и условията, които биха могли да доведат до тяхното допускане и ограничаването и/или елиминирането им.

Относно обвинението за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 5 ЗДСл-неспазване правилата на Кодекса за поведение на държавните служители. Това нарушение е обвързано с „бездействие от страна на Н. М. Ч., в противоречие с принципите, посочени в чл. 2, т. 1, т. 3, т. 6, чл. 3, ал. 1, чл. 5, ал. 1, чл. 6, ал. 1 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация“. Според нормите, „дейността на служителите в държавната администрация се осъществява при спазване на следните принципи за поведение“: т. 1 – „законност – изпълнение на служебните задължения в съответствие с Конституцията, правото на Европейския съюз, международните договори, ратифицирани по конституционен ред, обнародвани и влезли в сила за Република България, законите и подзаконовите нормативни актове на страната и вътрешните за администрацията актове, при зачитане и спазване на правата и на

основните свободи на гражданите“; т. 3 – „добросъвестност – грижливо, старателно и отговорно изпълнение на служебните задължения“; отговорност – изпълнение на възложените задачи компетентно и в срок, с цел постигане на висок обществен резултат“. В контекста на изложеното, относно мотивите за недоказаност на първото обвинение, съответно за непрецизното му формулиране, съдът не намира за мотивирано и обвинението за неспазване принципа за законност и този за добросъвестност. Принципите по чл. 3, ал. 1, чл. 5, ал. 1 и чл. 6, ал. 1 КПСДА изобщо не приема за относими към случая.

Освен изложените мотиви и независимо от тях, съдът изначално констатира основание за отмяна на Заповед № ДН-00-15/02.10.2025г., съставляващо самостоятелно основание за този резултат. За разлика от дисциплинарния съвет, който може да прецени, дали е налице необходимост да изслуша обясненията на държавния служител (арг. чл. 96, ал. 2 ЗДСл.), дисциплинарнонаказващият орган – изпълнителният директор на ИА „АА“ е бил задължен (чл. 93, ал. 1 ЗДСл), „преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства“. Жалбоподателят твърди, че това изискване не е спазено, а ответникът не опровергава това твърдение. Не са представени доказателства за отправена към служителя покана да бъде изслушан и да даде писмени обяснения, поради което и с оглед ал. 2, вр. ал. 3 на чл. 93, съдът следва да отмени дисциплинарното наказание, без дори да разглежда спора по същество.

Отделно основание за определяне Заповед № ДН-00-15/02.10.2025г., като незаконосъобразен индивидуален административен акт е фактическото несъобразяване с изискванията на чл. 91, ал. 1 ЗДСл, при определяне вида и размер на дисциплинарното наказание. В пределите на съдебния контрол (чл. 169 АПК), съдът приема, че ответникът, макар да е разполагал с правото да изрази своето вътрешно убеждение, неправилно е упражнил това право. Обстоятелствата, с които е дължал да се съобрази са общо четири и са определени кумулативно: 1. тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; 2. формата на вината на държавния служител; 3. обстоятелствата, при които е извършено нарушението; 4. цялостното служебно поведение на държавния служител. Мотивите, с които дисциплинарно наказващият орган е обосновал налагане на наказание „уволнение“ са абстрактни и неубедителни, предвид вече изложените в настоящото съдебно решение аргументи. Непълно формулираното дисциплинарно обвинение (обвинения), както и непосочването на конкретни вредни последици за държавната служба, настъпването на които да е в пряка причинна връзка с действия/бездействие на Ч., не обосновава налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание. В процесната заповед ответникът само декларативно е заявил, че е взел предвид характера и тежестта на дисциплинарното нарушение, обстоятелствата при които е извършено, последиците за държавната служба, без да мотивира тези изводи. Липсват и мотиви, относно „цялостното поведение на държавния служител“.

В заключение, Заповед № ДН-00-15/02.10.2025г. е издадена от компетентен административен орган (чл. 92, ал. 1 ЗДСл), който е наложил дисциплинарното наказание в рамките на предвидените за това с чл. 94 ЗДСл. срокове, но е постановил материално и процесуално незаконосъобразен акт. Дисциплинарните обвинения се явяват недоказани, посредством ангажираните от ответника писмени доказателства. Допуснатите в дисциплинарното административно производство процесуални нарушения са съществени и обуславят отмяна на административния акт.

Този изход на съдебния спор определя като основателна претенцията на жалбоподателя за възстановяване разноските за адвокатско възнаграждение, което съдът, като съобрази представения договор за правна помощ, определя в размер на 613,55 евро (1

200 лева), платими от ответника, на основание чл. 143, ал. 1 АПК. Размерът от 1200 лева, предвид чл. 8, ал. 3, вр. ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет и с оглед фактическата, и правна сложност на делото, според съда не е прекомерно висок. **Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, I-во отделение, 63-ти състав**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. М. Ч., Заповед № ДН-00-15/02.10.2025г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение на длъжност началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ - С. към Главна дирекция „Автомобилна инспекция“ при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ да възстанови на Н. М. Ч., ЕГН [ЕГН] заплатеното възнаграждение на адвокат, в размер на 613,55 евро (шестстотин и тринадесет евро и 55 евроцента) евро.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: